

MĀ•M RADĀŠJI ZĀ®STAT SAMA?

ĀšterĀ½, 02 srpen 2016

Milá Danielo, nevím jak dál. Jsem zoufalá a s pocitem, Ā¾e uĀ¾ mĀ› nic dobrého neĀ•eká, se budím kaĀ¾dý den. Po 25 letech manželství jsem se rozvedla. Pár posledních let bylo Ā•iré zoufalství. Byla to nepĀ™íjemná doba. Od té doby mi nikdo nenamluví, Ā¾e lidi spolu mĀ-Ā¾ou vydrĀ¾et celý Ā¾ivot. Já jsem ke konci uĀ¾ nemohla slyšet, ani jak dýchá. Byla jsem alergická, Ā¾e i jeho pobyt na záchodĀ› pro mĀ› pĀ™edstavoval takový nával hnusu.

PoĀ™ád jsem si Ā™íkala, co se to dĀ›je a Ā¾e jsme mĀ›li celkem klidný prĀ™bĀ›h manželství. Nikdy nepil, nebil mĀ›, Ā¾enskýma. Byl celkem ok, ale prostĀ› se to postupem Ā•asu tak opotĀ™ebovalo, Ā¾e jsem ho uĀ¾ nedokázala vystát a on mĀ› taky ne. Nepomohla poradna, dĀ›ti, pĀ™átele. Nic. PostupnĀ› to dospĀ›lo k rozvodu a majetkovému vypoĀ™ádání. Byla jsem z toho tak rozĀ•arovaná a nešťastná, Ā¾e jsem si potĀ™ebovala dát pauzu. ZĀ›stala jsem sama v bytĀ›. Bývalý manžel se odstĀ›hoval. NĀ›jakou dobu mi to nevadilo, aĀ¾ po Ā•ase jsem si dala inzerát na seznamku. Chodila jsem na kávy, veĀ•eĀ™me, obĀ•as i do kina a do divadla, aĀ¾ jsem narazila na jednoho muĀ¾e, který se mi líbil a zjevnĀ› i já jemu. ZaĀ•ala lásko jako z románu a kdo to leta nezaĀ¾il, tak mi dá za pravdu, Ā¾e tohle prostĀ› ten Ā¾ivot tak nĀ›jak zlepšil a provonil. Byl mi krásnĀ›. Po šesti mĀ›sících jsem pronajala svĀ›j byt a na popud nového pĀ™ítele se pĀ™estĀ›hovala k nĀ›mu domku. PĀ™ipadala jsem si jako v pohádce. Budu bydlet v domeĀ•ku, mít zahrádku, veĀ•er budeme sedĀ›t na terase a dívat se na padající hvĀ›zdy. Jak naivní jsem byla... Ā•asem se ukázalo, Ā¾e dva lidi stĀ™edního vĀ›ku se sĀ¾ívají velmi sloĀ¾itĀ›. Ne nĀ›kde nĀ›jaký velký zádrhel. Pán je normální a nemá zásadní úchytky. Jen jsme prostĀ› kaĀ¾dý zvyklí na své. Já vstávám o víkend v devĀ›t a to on uĀ¾ má dávno pĀ™l dne za sebou. Já se po sexu ráda pĀ™itulím a on hned vstane a jde se osprchovat a nemluví. Já bych si dala veĀ•er sklenku vína, a on mu uĀ¾ v devĀ›t padá hlava. Jsou to celkem kraviny, ale on to tĀ›Ā¾ce nese. Je mezi náma napĀ›tí, Ā¾e já nejsem podle jeho pĀ™edstav. ObĀ•as nechám na zemi v koupelnĀ› ručník nebo hrnek od kafe nedám hned do myĀ•ky. Komentuje to a já si pĀ™ipadám jako malé dĀ›cko. Tak nevím, mám, dokud není pozdĀ›, odejít, odstĀ›hovat se zpĀ›t do svého. Nebo si nevšimnout toho, jak se mĀ› nĀ›kdo snaĀ¾í naformovat do své pĀ™edstavy. Víím, Ā¾e se nedĀ›je nic tragického, ale moje pĀ™edstava pĀ›kného společného Ā¾ivota na „stará kolena“ dostává zabrat a já se nĀ›jak vnitĀ™ně hroutím. Nejsem ššťastná a nevím, jak dál. Díky MARCELA